

Deze maand neemt *Onze Taal*-medewerker Frank Jansen afscheid van de Utrechtse universiteit. Interview met een taalwetenschapper die het populariseren als een hoofdtaak ziet.

MARC VAN OOSTENDORP EN
KEES VAN DER ZWAN

“De wetenschap is me te bang voor avontuur”

Frank Jansen over academici en populair-wetenschappelijk schrijven

Frank Jansen: “Het mooiste soort interview is misschien wel dat waaruit de interviewer verdwenen is. Je had vroeger in *Het Parool* een journalist, Willem Wittkampf, die zijn eigen vragen weglief en tussen grote aanhalingstekens alleen het verhaal van de geïnterviewde afdruckte. Maar verder vind ik het interview niet de meest verheffende of interessante vorm van wetenschapscommunicatie. Als iemand anders jouw woorden weergeeft, komt dat in feite neer op het uit handen geven van je verantwoordelijkheid. Toen

ik vijftientig jaar geleden in de *Onze Taal*-redactie zat, heb ik me ook verzet tegen interviews in het blad. Tevergeefs.”

“Mijn ideaal is dat wetenschappers zelf goed in staat zijn zich tot het publiek te wenden. Ik zou het mooi vinden als iedereen die tot doctor promoveert, zou leren zelf zijn of haar eigen onderzoek aan de man te brengen, zonder tussenpersonen. Wat vindt hij of zij het belangrijkste van het onderzoek? Wat het mooiste? Wat is meegevallen en wat tegengevallen? Net zoals promovendi in sommige univer-